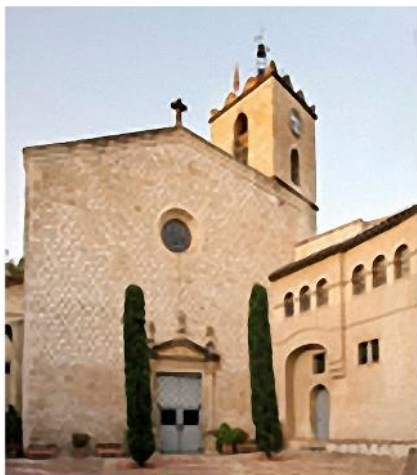

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 29 de Setembre de 2019. N° 35

TEMPS DE LA CREACIÓ (IV)

És molt interessant que l'aportació que ha fet "Justícia i Pau" amb els seus comentaris entorn de l'ecologia. Estan situats en el context de la Paraula de Déu, que es proclama aquests diumenges que estan inclosos des del dia 1 de Setembre fins el 4 d'Octubre que coincideix amb el dia de Sant Francesc d'Asís, el sant més aimador de la natura i servidor del respecte per ella perquè és el mitjà que els humans disposem per a viure i agrair al Creador tot el bé que ens ha fet, també assumint la responsabilitat que ens pertoca de deixar-ho amb tota la seva identitat perquè se n'aprofitin els que aniran venint rere nostre i que no tenim cap dret en destruir-ho.

"El comentari d'aquest diumenge al fragment de l'Evangeli és la moral del drama que presenta i és que, si algú fa el distret de manera conscient davant la trista realitat de pobresa que viu tanta gent al seu costat, llavors, aquest rebuig crearà abismes infranquejables, de sentit i de vida entre ells. Per contra, si hom escolta amb atenció als profetes de Déu i això el porta a escoltar la gent expulsada de casa seva per raó de les guerres, la pobresa o el canvi climàtic, i sap mirar els ulls dels que estenen la seva mà, llavors aquesta manera de fer crearà ponts de comunió entre les persones, i entre les persones i Déu.

L'home ric de la història, que havia tancat als altres la porta del seu cor va fer crònica la buidor de la seva existència per sempre. El text s'acaba amb unes paraules que no es poden oblidar: **"Si no fan cas dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts, no es deixarien convèncer"**. La duresa de cor no té remei.

Preguntem-nos: ¿Amb quin to acostumem a parlar dels pobres, sabent que dels pobres només en poden parlar els pobres? Altra cosa seria un escarni. Ens queda germans molta feina a fer. Ens toca treballar donant-nos les mans. Fins a on estem disposats a arribar?

Ens pot fer bé una pregària: *Tot el que és bo ve de vós, Senyor. Vós ens crideu a estimar com només vós ho sabeu fer. Manteniu viu el foc que vós heu encès a dins nostre perquè el nostre cor s'obri cada dia més als altres i estimi tots els convidats a la vostra festa. Gràcies, Senyor.*

ECO PARROQUIA

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lc 16,19-31

El contraste entre los dos protagonistas de la parábola es trágico. El rico se viste de púrpura y de lino. Toda su vida es lujo y ostentación. Solo piensa en “banquetear esplendidamente cada día” Este rico no tiene nombre pues no tiene identidad. No es nadie. Su vida vacía de compasión es un fracaso. No se puede vivir sólo para banquetear.

Echado en el portal de su mansión yace un mendigo hambriento, cubierto de llagas. Nadie le ayuda. Sólo unos perros se le acercan a lamer sus heridas. No posee nada, pero tiene un nombre portador de esperanza. Se llama «Lázaro» o «Eliezer», que significa «Mi Dios es ayuda».

Su suerte cambia radicalmente en el momento de la muerte. El rico es enterrado, seguramente con toda solemnidad, pero es llevado al «Hades» o «reino de los muertos». También muere Lázaro. Nada se dice de rito funerario alguno, pero «los ángeles lo llevan al seno de Abrahán».

Con imágenes populares de su tiempo, Jesús recuerda que Dios tiene la última palabra sobre ricos y pobres.

Al rico no se le juzga por explotador. No se dice que es un impío alejado de la Alianza. Simplemente, ha disfrutado de su riqueza ignorando al pobre. Lo tenía allí mismo, pero no lo ha visto. Estaba en el portal de su mansión, pero no se ha acercado a él. Lo ha excluido de su vida. Su pecado es

Según los observadores, está creciendo en nuestra sociedad la apatía o falta de sensibilidad ante el sufrimiento ajeno. Evitamos de mil formas el contacto directo con las personas que sufren. Poco a poco, nos vamos haciendo cada vez más incapaces para percibir su aflicción.

La presencia de un niño mendigo en nuestro camino nos molesta. El encuentro con un amigo, enfermo terminal, nos turba. No sabemos qué hacer ni qué decir. Es mejor tomar distancia. Volver cuanto antes a nuestras ocupaciones. No dejarnos afectar.

Si el sufrimiento se produce lejos es más fácil. Hemos aprendido a reducir el hambre, la miseria o la enfermedad a datos, números y estadísticas que nos informan de la realidad sin apenas tocar nuestro corazón. También sabemos contemplar sufrimientos horribles en el televisor, pero, a través de la pantalla, el sufrimiento siempre es más irreal y menos terrible. Cuando el sufrimiento afecta a alguien más próximo a nosotros, no esforzamos de mil maneras por anestesiar nuestro corazón.

Quien sigue a Jesús se va haciendo más sensible al sufrimiento de quienes encuentra en su camino. Se acerca al necesitado y, si está en sus manos, trata de aliviar su situación.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA I DIES DE LA SETMANA

DISSABTE:28	20h.	José Arrabal Arjona (1è aniv.)
DIUMENGE:29	11 h.	Manuel Montfort
	13h.	-----
DIJOUS 3	19h.	Montserrat Surroca Pratdesaba (funeral)
DISSABTE:5	19h.	María Fullola Nogués
DIUMENGE:6	11'h.	Samuel Amorós
	13h.	-----
		María-Àngeles Trasierra Coca

REUNIONS

DIMECRES dia 9, a les 20,00h. "Consell d'Economia".

BAPTISMES

Aquest dissabte dia 28 han rebut el sagrament del baptisme: Axel Curto de la Mata, Aina Curto de la Mata, David Rodríguez Burgés, Paula Arnó Martínez, Sofía Arnó Martínez i Eric Salazar Arbieto. Donem-ne gràcies a Déu.

"VEUS DE LA PARRÒQUIA"

Dimecres, 2 d'octubre a 2/4 de 8 del vespre, per Ràdio Desvern (98.1 de l' FM), comença el curs parlant de **"Mort i Vida"**. Ens visita en Jordi Abad, especialista en cures pal·liatives i en voluntariat de la lluita contra el càncer.

NOU HORARI DE MISSA TEMPS D'HIVERN

**DISSABTE DIA 5 D'OCTUBRE COMENÇA L' HORARI
DE LA MISSA DELS DISSABTES A LES 19 H.**

**ROMERIA 2019 DE SANT JUST DESVERN
A MONTSERRAT, INSCRIPCIONS A LA PARRÒQUIA**

